

det min Tanke, at det er rigtigst, at man som hidtil søger enkeltviis at udsætte de Børn, der nu engang mangle Forsorg i deres egen Familie, og som det Offentlige skal tage sig af, hos Familier, men man skal da ikke gaae frem paa den Maade, hvorpaa der mange Steder er gaaet frem, idet man saa at sige har sat Børnene til Excitation og har anbragt dem hos de Folk, som fordrede Mindst for at tage imod dem. Der maa anvendes Omhu fra Communernes Side, for at finde de bedst mulige Hjem for saadanne Børn, naturligviis til en rimelig Priis, som Communerne kunne overkomme at betale. Det skulde ogsaa være forunderligt, om der ikke rundt om i Landet skulde være Menneſter, som havde en saadan Medfølelse med flige forladte Stabninger, at de vilde tage sig af dem for en billig Godtgjørelse, naar de ved Hjælp deraf kunde underholde dem og selv have en tarvelig Underholdning; der er vist Menneſter rundt omkring, som vilde gjøre Sligt, naar de bleve holdte i Agt og Ære af de Communer, som vare Bidner til deres Færd og Opoffrelse, thi en saadan maa altid til. I saa Tilfælde er jeg overbevist om, at der vilde komme Flere og Flere til af flige Folk, og at Kommunen og Staten vilde staae sig vel derved. De enorme Summer, der aarlig udgives til Fængslerne, ere affrækkende med Hensyn til den hidtilværende Maade at gaae frem paa i dette Forhold, og jeg maa takke den ærede sidste Taler, fordi han saa alvorligt har bragt denne Sag paa Bane; jeg haaber, at det dog skal bære sin Frugt. Iøvrigt skal jeg ikke efter den udsørlige Dmtale, det ærede Medlem skjænkede denne Sag, gaae videre ind paa den. Jeg afviger kun fra ham i det ene Punkt, at jeg ikke anseer det for heldigt, at man samler saadanne større Samfund af Børn, som maatte fremkomme, naar man amtviis danne de flige Anstalter. — Jeg skal imidlertid forlade dette Punkt og henvende mig til et andet, som ligger for, men hvorom der ikke er stillet noget Endringsforslag; det er det, der angaaer Udbetalingen af Sæbtillæg til Retsbetjente, og som findes under Conto II. C. 1. Udvalget har ikke villet stille noget

Endringsforslag i denne Henseende, og der har i samme været forskjellige Meninger om, hvad der var at gjøre ved denne Sag. Det var kun modsræbende, at jeg lod mig afholde fra at stille Forslag om at nægte den Sum, der kommer til Udbetaling i større Maal, end tidligere har været Tilfælde; men da der var en saa stor Uenighed i Udvalget, forudsatte jeg, at det ikke vilde føre til noget praktisk Resultat at stille et saadant Endringsforslag, og jeg gik da ind paa den Betragtning, at man kunde lade Sagen henstaae til næste Aar, paa Grund af, at Lønningsloven da skulde underkastes en Revision. Jeg finder det imidlertid nødvendigt med Hensyn til Fremtiden at gjøre opmærksom paa, at jeg paa ingen Maade anerkjender det for rigtigst, at en saadan Udbetaling som den, her er forlangt, finder Sted, og jeg skal end yderligere gjøre opmærksom paa, at naar der i den Tillægsbevillingslov, som vi komme til at behandle i denne Session, er stillet Forslag om Bevilling for de tidligere Aar, vil jeg stille Endringsforslag til at nægte disse Beløb, thi der er en Forskjel i Folkethingets Stilling ligeoverfor de her omhandlede Summer og ligeoverfor dem, som da ville komme til at ligge for, idet disse angaae tidligere afgjorte Love, hvorimod vi her behandle en ny Bevilling, med Hensyn til hvilken vi ere ganske anderledes frit stillede. Her tale heller ikke saadanne Grunde for Nægtelsen som ligeoverfor de Tilfælde, hvori Rigsdagen engang igjennem Finantsloven har sagt, hvad der skulde udbetales, hvilket man derefter ved Domstolens Mellemkomst har villet have yderligere forøget. Her førtes for et Par Dage siden en Forhandling angaaende et Spørgsmaal, hvori Domstolene og Rigsdagen ligeledes havde staaet ligeoverfor hinanden, hvori de ikke havde været enige, og det forekommer mig, at der derved fremkom et Fingerpeg om, at det muligt nu vilde lykkes her i Thinget at gjøre andre Anstuelser gjældende end tidligere, navnlig saaledes, at man nu ikke vilde lade sig affrække fra at nægte flige Beløb, fordi Domstolene have havt den Mening, at de skulde bevilges. Efter de Udtalelser, som dengang faldt, og efter den Afstemning, som da fandt Sted, forekommer det mig, at der er Udſigt til, at vi kunne